

[Udenrigsministeren]

Norge har fået tilbudet om at blive associeret medlem, fordi det endnu ikke er i EF, og den norske regeringschef har sagt, at det da er muligt, at det slet ikke er nok for Norge, og at hvis vejen til at blive fuldt medlem af Vestunionen går via et EF-medlemskab, så er det noget, der trækker Norge i den retning. Det er jo en usædvanlig klar melding, der på dramatisk vis understreger den rolle, Vestunionen er ved at komme til at spille.

Når vi så ved, at samtidig foregår der jo for øjeblikket forberedelser til etablering af et planlægningsorgan for Vestunionen i Bruxelles i nær tilknytning til NATO for at planlægge de indsatser af humanitær karakter, fredsbevarende karakter, som jo bliver Vestunionens i fremtidens usikre Europa, så gør det det efter min mening så meget desto mere nødvendigt at lægge disse kendsgerninger frem og bruge dem som argumenter for, at vi i Danmark da selvfølgelig sammen med alle de andre, vi plejer at samarbejde med, skal bidrage til at styrke denne organisation og gøre den så bred, som vi ønsker den skal blive.

Medindflydelse kræver deltagelse, så jeg tror, at denne udvikling vil gøre, at når vi når hen mod årets udgang, vil der være en lidt større forståelse for denne sag, end der åbenbart er i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 517

3) Til *udenrigsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Har Danmark noget ønske om, at de tidligere østtyske myndigheders materiale om en række DDR-borgeres aktion i den danske ambassade i Østberlin i september 1988 fortsat skal være utilgængeligt for de involverede og for offentligheden?«

Skriftlig begrundelse

De tidligere DDR-sikkerhedsmyndigheders materiale om ambassadeaktionen i 1988 er delvis utilgængeligt for de involverede, angiveligt af hensyn til den danske stats interesser. For at undgå mytedannelser om det officielle Danmarks optræden i denne sag bør Danmark gøre klart opmærksom på, at ingen danske interesser er truet ved en frigivelse af materialet.

Pelle Voigt (SF):

En septemberdag i det nu hedengangne DDR's sidste leveår trængte en række DDR-borgere ind i den danske ambassade i Østberlin for at fremsætte en række politiske krav. Hvad disse krav konkret bestod i, hvilke krav der blev fremsat, og det øvrige begivenhedsforløb er den dag i dag ikke fuldstændig afklaret. Én ting ved vi: de pågældende borgere blev med sikkerhedspoliets mellemkomst som noget ganske uhørt fjernet fra ambassadens område, og aktivisterne blev sat i fængsel.

Nogle af aktivisterne ønsker nu adgang til de tidligere DDR-myndigheders hemmelige arkiver om de begivenheder, der udspandt sig på den danske ambassade i Østberlin dengang, men de kan blive afvist med det argument, at der er tale om forhold, der vedrører relationerne mellem to lande.

Det er ikke noget problem i forhold til Den Tyske Demokratiske Republik, som ikke længere eksisterer, men det kan tænkes at være et problem i forhold til Danmark.

Det ville – også i lyset af den retssag, nogle af de pågældende har anlagt imod den danske stat – være overordentlig hjælpsomt, om den danske udenrigsminister på Danmarks vegne kunne erklære, at Danmark ikke har nogen indvendinger imod, at aflytnings- og andet materiale, som de tidligere DDR-myndigheder måtte have, kan udleveres til de pågældende.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er helt uenig med hr. Pelle Voigt i, at denne sag ikke skulle være afklaret. Der blev jo nedsat et særligt udvalg i Det Udenrigspolitiske Nævn i september 1988, og det udvalg har afgivet sin rapport i nævnet den 3. november samme år. Regeringen betragter derfor sagen som opklaret og afsluttet.

Der er jo heller ikke nogen tvivl om, hvad de mennesker, der trængte ind på ambassaden, ønskede. De ønskede at komme ud af DDR, det daværende DDR. Det kom de. De opnåede, hvad de ville, efter et beklageligt mellem-spil, som har været grundigt kulegravet.

Jeg aner ikke, hvad det er for motiver, der ligger bag de bestræbelser, et enkelt medlem af denne persongruppe lige siden har udfoldet for at skabe myter omkring sagen, men da regeringen ikke har noget at skjule, og da regeringen selvfølgelig gerne vil undgå mytedan-